

מ"ת 26827/02/14 - מדינת ישראל נגד חאלד אבו מדעם (עצור) - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מ"ת 26827-02-14 מדינת ישראל נ' אבו מדעם (עצור)
בפני כב' השופט נסר אבו טהה
המבקשת
מדינת ישראל
ע"י בא-כוחה עו"ד רמי אלמכאווי
נגד
חאלד אבו מדעם (עצור) - בעצמו
ע"י בא-כוחו עו"ד עלי אלקרנאווי
המשיב

19 בפברואר 2014

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. זוהי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, על רקע כתב האישום המייחס לו לכאורה ביצוע עבירה של נשיאת נשק - לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא לחוק העונשין.
2. בתמצית - נטען, כי במשך כחודשיים, ועד ליום 05.02.2014, נשא המשיב אקדח ברכבו. המשיב הגיע לתחנת המשטרה ברהט, ומסר את האקדח ותחמושת - 200 כדורים לידי המשטרה.
3. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה וכן לקיומה של עילת מעצר סטטוטורית. יחד עם זאת, עתר להורות על שחרורו לחלופת מעצר בדמות מעצר בית בבית דודו סלימאן אבו מדיגם, תחת פיקוחו וכן פיקוח גיסו טאלב אבו מדיגם. נטען, כי חזקת המסוכנות הינה נמוכה, בהתחשב בעובדה, כי המשיב מיוזמתו הגיע לתחנת המשטרה ומסר את האקדח והתחמושת. באשר לעברו הפלילי נטען, כי מדובר בעבירה משנת 2009, שעניינה החזקת 50 כדורים בקוטר 9 מ"מ. עוד עמד ב"כ המשיב על נסיבותיו האישיות והמשפחתיות. המשיב בן 30, נשוי ואב ל-7 ילדים, נמנה למשפחה ברוכת ילדים, אביו נכה. המשיב הינו הבכור בן אחיו, מסייע להוריו בפרנסתם. עובר למעצרו עבד בתחום החקלאות. המשיב נבדק על ידי הפסיכיאטר ביום 09.02.2014 ונקבע, כי למשיב אין רקע פסיכיאטרי. כמו כן, אין עדות למצב פסיכוטי. אשר לחלופה נטען, כי מדובר בשני ערבים בוגרים ואחראיים המבינים את אחריותם כמפקחים

וערבים. מה גם, בעבר שימשו כחלופת מעצר עבור אחרים ולא היו הפרות. עוד נטען, כי מדובר בדודו של המשיב וגיסו שמכירים היטב את אורחות חייו של המשיב.

ב"כ המשיב הפנה לאסופה של פסיקה המצדדת בגישתו. בש"פ 625/82, בש"פ 2304/02, בש"פ 478/02.

4. ב"כ המבקשת מנגד, עתר להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, שכן המשיב, במעשיו, הוכיח שהוא מסכן את ביטחון הציבור. עוד נטען, כי המשיב מסר גרסה תמוהה לשאלה כיצד הגיע אליו הנשק ("קיבלתי את זה מהמדינה"). עוד נטען, כי המשיב לדבריו, החזיק בנשק משך כחודשיים וחצי ברכבו יחד עם התרמילים.

עוד נטען, כי למשיב עבר פלילי הכולל 4 הרשעות קודמות, בין היתר, בגין עבירות בנשק, וכן תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן 8 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות בנשק. לחילופין, עתר ב"כ המבקשת להפנות את המשיב לקבלת תסקיר, שיבחן את רמת מסוכנותו וכן מסוגלות החלופה להציב גבולות להתנהגותו.

5. בפניי התייצב דודו של המשיב, סלימאן אבו מדיגם, בן 46, נשוי ואב לילדים, מתגורר בשכונה 8, בית 75 ברהט, אינו עובד, מתקיים מקצבת נכות. הדוד הביע את הסכמתו ונכונותו לשמש חלופת מעצר עבור המשיב ולפקח עליו יחד עם גיסו של המשיב, טאלב אבו מדיגם לסירוגין. הערב מסר, כי בעבר שימש חלופת מעצר עבור אחרים ולא היו הפרות כלשהן, כך שמבין את משמעות חובת הפיקוח והדיווח כערב וכמפקח.

עוד התייצב בפניי גיסו של המשיב, טאלב אבו מדיגם, בן 54, נשוי ואב לילדים, מתגורר אף הוא בשכונה 8, בית 26 ברהט, לא עובד, מתקיים מדמי אבטלה. הגיס אף הוא הביע את נכונותו לשמש ערב ומפקח עבור המשיב בחלופה. לדברי הגיס, הוא מכיר היטב את המשיב ואת אורחות חייו. עוד מסר, כי המשיב הינו הבכור בין אחיו, דואג לכל אחיו הקטינים, אביו נכה וגם אחיו נכה. עוד מסר, כי עובר למעצרו עבד בחקלאות והוא אב לילדים.

6. בית המשפט העליון (בב"ש 625/82 - חלמי אבו מוך נ' מדינת ישראל), סיווג את עבירות החזקת הנשק לשמונה קטגוריות, וקבע קו מנחה, לפיו עבירת החזקת הנשק, לצורך הגנה עצמית, או לצורך הגנה על הציבור, והמשפחה או "החמולה" וכן החזקתו לצרכים נוספים (שאינם מענייננו), אינה מצדיקה, בדרך כלל, את מעצר המחזיק עד תום ההליכים.

עם זאת, על הנאשם מוטל הנטל להפריך את החזקה הסטטוטורית. סבורני, שהמשיב נשא בנטל זה. אכן, נסיבות "מציאת" הנשק תמוהות, בלשון המעטה. עם זאת, יש להתחשב במשיב

ובחשש המובן מפני הסגרת ספק הנשק, פן יבולע לו.

7. מעיון בהודעת המשיב מיום 05.02.2014, מסר המשיב, כי המשיך להחזיק בנשק כדי להגן על עצמו. בהודעתו השנייה מאותו מועד... "מישהו הביא לי ואמר לי שיש לזה רישיון. בשביל להגן על עצמי."

עוד מעיון בתיק החקירה עולה, כי נגבתה עדות מרעייתו ואביו של המשיב והם מסרו, כי המשיב לא סובל ממחלה נפשית, מתפקד באופן נורמטיבי, דואג לצרכים של המשפחה, עובד למחייתו בחקלאות. עוד מסרו, כי לא ידעו על הימצאות האקדח בחזקת המשיב.

עוד מעיון בחומר החקירה עולה, כי המשיב הופנה לבדיקה בפני הפסיכיאטר, ומהבדיקה עולה, כי המשיב נעדר עבר פסיכיאטרי. בבדיקתו לא נמצאה עדות למצב פסיכוטי או אפקטיבי מג'ורי ואין אינדיקציה לאשפוז פסיכיאטרי ואינו זקוק לאשפוז.

8. אשר לעבר הפלילי - עולה, כי לחובת המשיב 4 הרשעות. הראשונה מבית משפט לנוער משנת 2002, בגין תגרה במקום ציבורי; השנייה בגין הפרעה לשוטר משנת 2004; השלישית משנת 2005 בגין ניסיון לגניבה חקלאית; הרביעית מיום 24.03.2009 בגין החזקת חלק של נשק - 50 כדורי תחמושת ונידון בבית משפט השלום בתאריך 19.02.2012 במסגרת ת"פ 5277-05-10 ל-8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירות בנשק והתחייבות כספית.

9. על רקע המתואר לעיל ולאחר שבחנתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, בהתאם למבחנים שהותוו בפסיקה, והתרשמתי באופן חיובי מטיב החלופה שהוצגה, שוכנעתי שיש בחלופה שנבחנה כדי להשיג את מטרת המעצר, וזאת מהטעמים הבאים - ראשית - המשיב מיוזמתו התייצב בתחנת המשטרה ומסר את הנשק והתחמושת לידי המשטרה. מעשה כאמור מקהה באופן משמעותי את חזקת המסוכנות הסטטוטורית. שנית - כל פעולות החקירה שנעשו בנוגע לנשק, לא העידו על שימוש קודם או נועד לביצוע מעשה פלילי כלשהו בעתיד, גם לא הגיע בדרך של ביצוע עבירה אחרת. שלישית - עברו הפלילי של המשיב אינו מכביד, ההרשעה הרלוונטית בנשק עניינה החזקת 50 כדורי תחמושת משנת 2009. רביעית - נסיבותיו האישיות והמשפחתיות - מדובר במשיב נשוי ואב לילדים, אביו נכה, עובד לפרנסתו, מסייע בפרנסת בני משפחתו בתחום החקלאות. חמישית - הערבים הותירו רושם חיובי מאוד, כאנשים בוגרים, אחראיים, המבינים את משמעות תפקידם כערבים וכמפקחים עבור המשיב. מה גם, בעבר שימשו כחלופת מעצר עבור אחרים ולא היו הפרות כלשהן. עוד התרשמתי, כי מדובר בערבים קרובי משפחה המכירים היטב את המשיב ואת אורחות חייו, וניכר, כי המשיב רוכש להם כבוד.

10. אשר על כן, הנני מורה על שחרורו של המשיב בתנאי הערובה הבאים:

- א. המשיב ישהה במעצר בית מלא בכתובת שכונה 8 בית 75 רהט, תחת פיקוחם של דודו - סלימאן אבו מדיגם, וכן גיסו - טאלב אבו מדיגם, לסירוגין.
- ב. הפקדה כספית בסך 10,000 ₪.
- ג. חתימת ערבות עצמית על סך 20,000 ₪.
- ד. כל אחד מהערבים יחתום ערבות צד ג' על סך 20,000 ₪.
- ה. המשיב יתייצב לדיונים שייקבעו בעניינו בליווי מי מהערבים.

ניתנה והודעה היום, י"ט באדר א' התשע"ד, 19/2/2014, במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה, שופט

החלטה

מורה על עיכוב החלטתי ל-48 שעות.

ניתן להחל במתן הערבויות.

ב"כ המבקשת יעשה מאמץ להודיע דבר החלטתו עוד היום. השעה כעת 15:30.

ניתנה והודעה היום י"ט אדר תשע"ד, 19/02/2014 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה, שופט